

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.187 van 9 mei 2003
in de zaak A. 128.550/XII-3681.**

In zake : Jacques GERMEAUX,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. Lamon,
kantoor houdende te Hasselt,
Leopoldplein 40

tegen :

de STAD GENK,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. Mertens,
kantoor houdende te Beringen,
Scheigoorstraat 5

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jacques Germeaux op 25 oktober 2002 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 27 juni 2002 van de gemeenteraad van Genk waarbij voor de dienstjaren 2002-2005 een belasting wordt geheven op de voor het publiek toegankelijke ruimten van kleinhandelszaken en commerciële dienstverstrekkers, gelegen in het handelscentrum van de stad;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur P. De Somere;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 april 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. Louwet, die loco advocaat H. Lamon verschijnt voor verzoeker, en van advocaat W. Mertens, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeenteraad van Genk op 27 juni 2002 besluit voor de dienstjaren 2002-2005 een belasting te heffen op de voor het publiek toegankelijke ruimten van kleinhandelszaken en commerciële dienstverstrekkers, gelegen in het handelscentrum van de stad; dat de beslissing “[w]ordt goedgekeurd met 21 stemmen ‘ja’ (CD&V) en 17 ‘neen’ (SP.A, VLD, VL. BLOK, AGALEV, N-VA)”;

Overwegende dat verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering betwist; dat een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid van de vordering zich slechts zouden opdringen indien aan de voorwaarden voor een schorsing voldaan zou zijn, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoeker uiteenzet dat hij gemeenteraadslid is en “als fractieleider van de oppositiepartij VLD in de gemeenteraad (samen met alle leden van de andere oppositiepartijen) tegen de bestreden beslissing [heeft] gestemd”, dat de bestreden beslissing hem moreel grieft aangezien zij “een afkeuring inhoudt van het gedachtengoed waarvoor hijzelf en de partij voor wie hij in de gemeenteraad verkozen is voor staat”, dat indien de beslissing niet geschorst wordt dan de indruk wordt gewekt dat zijn grieven iedere grond missen, dat hij hierdoor een ernstig moreel nadeel ondergaat aangezien hij aan de federale verkiezingen van 2003 deelneemt, dat hij voorts huurder is van het VLD-partijlokaal dat binnen het toepassingsgebied van de bestreden beslissing valt, dat weliswaar de beslissing niet dient te worden geschorst omwille van de financiële gevolgen die er voor hem uit voortvloeien, maar om reden van de “morele schandvlek” die er te zijnen opzichte van uitgaat, dat dit des te meer geldt “omdat verzoekende partij zelf gehouden zal worden tot het betalen van een belasting voor kleinhandelszaken, terwijl verzoekende partij precies in zijn politieke actie opkomt voor de belangen van deze kleinhandelszaken en nu geconfronteerd wordt met het feit dat hij door het belastingreglement ermee geassimileerd wordt”;

Overwegende dat het bestreden besluit een belastingreglement is, in wezen genomen omdat “de begrotingstoestand bijkomende ontvangsten vereist”; dat het als zodanig niets of niemand afkeurt; dat het besluit evenmin uitwijst dat verzoekers bezwaren ertegen “iedere grond missen”, maar alleen dat die bezwaren blijkbaar niet vermochten de meerderheid van de gemeenteraadsliden ervan af te houden vóór de belasting te stemmen; dat ten slotte niet wordt ingezien op welke wijze het belastingreglement specifiek verzoeker een “morele schandvlek” zou opdringen; dat het immers een beslissing betreft van de gemeenteraad als college, tot stand gekomen meerderheid tegen minderheid, wijl verzoeker een individueel gemeenteraadslid is dat bovendien heeft tégengestemd;

Overwegende dat verzoeker niet aannemelijk maakt een nadeel te lijden dat de voor een schorsing vereiste ernst vertoont; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen mei 2003, door :

de HH. J. LUST,

F. BONTINCK,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.